

Kamuda inisiyatif kullanacak kamu görevlisi bulunmamakta

Av. Muharrem Balcı, 9 Şubat 2019

<http://www.hertaraf.com/haber-av-muharrem-balci-kamuda-inisiyatif-kullanacak-kamu-gorevlisi-bulunmamakta-2312>

**Av. Muharrem BALCI:
15 TEMMUZ'DA HALK DEVLETE KARŞI ZAFER KAZANMIŞTIR.**

Av. Muharrem Balcı...

Bir İnsan Hakları Aktivist'i... Hukukcu ...

Herkesin sus-pus olduğu dönemlerde o sözü esirgmeden, gözünü budaktan sakınmadan, mazlumun ve mağdurun yanında olan bir dava adamı.

Kendisini ofisinde ziyaret ettiğimizde, özel işlerinden çok hafta sonu vereceği konferans ve seminerler için çalışmalar yapan, hafta sonlarını bile ofisinde mazlumların sorunlarına ayıran, insanların yetişmesine yönelik, konferans, seminerler veren, Genç Hukukçuların yetişmesini sağlamak amacıyla çalışan bir gönül adamı.

Zor zamanların adamı.

28 Şubat'ın netameli günlerinde meydanlarda Hakk'ı ve Hukuk'u savunan birisi.. Kurduğu / katkı sunduğu STK'larla Müslümanların yaralarına merhem olmaya çalışmış bir gönül doktoru.

Makam ve mevkie aldirmeden, söylenmesi gerekeni zamanında ve usulüne uygun olarak söyleyen, “**emri bil ma'rufu**” yerine getirmeye çalışan bir gönül elçisi.

AV.MUHARREM BALCI...

1952 yılında İstanbul'da doğdu. İlk, Orta öğrenimini Sarıyer'de, Lise öğrenimini İstanbul Sarıyer Lisesinde tamamladı. 1977 yılında İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesinden mezun olarak Avukatlık stajına, 1979 yılı Şubat ayında fiilen Avukatlık mesleğine başladı. Halen serbest Avukatlık yapmaktadır. Evli, dört çocuklu, 7 torunludur.

Av. Muharrem Balcı, fiili avukatlığının ve hukuk çalışmaların yanı sıra birçok sivil toplum kuruluşunun kurucu üyesidir ve bu kuruluşların çalışmalarına aktif olarak da katılmaktadır. Bunlar arasında, Hukukçular Derneği (HD), Mazlumlarda Dayanışma Derneği, MAZLUMDER) Kurucu Üyelikleri, Tüketiciler Birliği (TB) Onur Kurulu Başkanlığı, Hasta Hakları Aktivistleri Derneği ve Sağlık ve Gıda Güvenliği Hareketi'nin kurucu üyesi ve Onur Kurulu Başkanlığı, Araştırma Kültür Vakfı (AKV) Kurucu Üyesi, 69. Dönem (2010 – 2012) Türkiye Yeşilay Cemiyeti Genel Başkanlığı, Sınırsız Kardeşlik ve Dayanışma Derneği (KİYADER) ile Dünya Yetimler Eğitim Vakfı Kurucu Üyesi yapmış olup, birçok sivil toplum kuruluşunun da fahri Hukuk Danışmanlığını yapmaktadır.

Hukukçu Dostları ve Öğrencileri ile birlikte Eylül 2014'te kurduğu HUKUK VAKFI'nın Başkanıdır.

22 yıldır (1998) kesintisiz / tatilsiz İSTANBUL'da, 2008'den itibaren Ankara'da, 2011'den itibaren Üsküp'te, 2014'den itibaren Gaziantep'te, 2016'dan itibaren Konya'da ve 2017' Kasım'ından itibaren de Adana'da, 2018'den itibaren Kayseri'de GENÇ HUKUKÇULAR HUKUK OKUMALARI GRUBU'nun çalışmalarını yürütmekte ve bu çalışmaların toplandığı BİRİKİMLER'in (2003, 2006, 2009, 2012, 2016) editörlüğünü yapmaktadır.

Çok sayıda makalesinin yanı sıra yayımlanmış kitapları, araştırma raporları, tebliğleri, konferansları vardır. Mecelle'yi, Tanzimat ve Islahat Fermanlarını ilk defa sadeleştirerek genç hukukçulara sunmuştur.

Yayımlanmış Kitapları

- MGK ve Demokrasi - Hukuk - Ordu - Siyaset, 3 Baskı, (1997 - 1999 - 2000)
- Eğitim ve Öğretimde Haklar ve Yükümlülükler (1998)
- Üniversitelerde Disiplin Cezaları ve Hak Arama Yolları (1999)

- İhtilâfların Çözüm Yolları ve TAHKİM (1999)
- Temel Belgelerde İnsan Hakları (Av. Gülden SÖNMEZ ile birlikte), (2001)
- BİRİKİMLER I - II - III - IV - V Editörlüğü (2003 - 2006 - 2009 - 2012 - 2016)
- Aliya ve Arkadaşlarında Yol Haritası ve Gelecek Tasavvuru (2010)

Muharrem Balcı Bizim Mahallenin seçilmişlerine yönelik şu eleştiride bulunuyor

: “Esasen bu ekâbirler, söz konusu tavırlarını sadece kendi mahallelerinde icra edebilmektedirler. Örneğin TÜSİAD vb. diğer mahalle zeminlerinde oldukça yumuşak söylemleri ile öne çıkmaktadırlar. ”

Söyleşide her ne kadar siyasetçi – bürokrat ikilisi konu edilse de, AK Parti iktidarının özellikle son döneminde ve Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sisteminde bunlara gazetecileri de eklemek mümkün hale gelmiştir.

Artık siyasetçi – bürokrat ve gazeteciler, kahir ekseriyeti ile bütünleşmişlerdir. Bu haliyle sorduğumuz sorulara verdiği cevaplarda bu üç kategoriyi tekleşmiş olarak göreceksiniz. Dilerseniz bu üç sınıfa kolaylık olsun diye “ekâbir” diyelim. TDK’da ekâbir: “Büyükler, devlet büyükleri, ileri gelenler ve kendini beğenmiş kimse” anlamındadır.

Hertaraf Haber olarak, Av. Muharrem Balcı ile, GÜNCELE SORULAR – CEVAPLAR şeklinde bir söyleyişi gerçekleştirdik.

Bürokratlarımız ve siyasilerimiz neden konuşmalarında muhataplarını döver gibi konuşuyorlar.

Esasen bu ekâbirler, söz konusu tavırlarını sadece kendi mahallelerinde icra edebilmektedirler. Örneğin TÜSİAD vb. diğer mahalle zeminlerinde oldukça yumuşak söylemleri ile öne çıkmaktadırlar. Mahallemizin etkinleri, temsili demokrasiden doğrudan demokrasiye geçtiklerinden bu yana, tepedenci tavırları benimsemişlerdir. Zira Başkan hariç halkın bizzat bilerek, tanıyarak seçtiği kimseler değil, aksine tulum liste halinde, sadece Başkan’a sadakat esası ile seçilmektedirler. Dolayısıyla tevazuları sadece Başkan’a karşı gösterebilmektedirler. Kendilerinden istenen de budur. Bir başka önemli husus da, bürokrat alımında liyakat yerine mülakat sistem ile sadakat esaslı yerleştirme ile ekabir olmaya hazırlanan seçkin sınıf oluşturuluyor.

Neden konuşmalarında üniversiteye ve akademisyenlere görev yüklerler, eleştirirler, ellerini taşın altına koymadıklarından dem vururlar?

Elbette ki akademisyenler ellerini taşın altına koyması gerekenlerden birileri. Ancak Üniversitelerin özerkliğinden bahsedilemeyecek bir ülkede akademyadan beklentiler samimi olarak algılanamaz. Bu sözlerin bir karşılığı maalesef yoktur. Piyasada bunun karşılığı “Üniversitede akademisyen mi bıraktınız?” itirazıdır.

Siyasiler bürokrasiyi de eleştiriyor, yine aynı söylemle

Kamuda inisiyatif kullanarak, yasanın ve hukukun gereğini yapabilecek kamu görevlisi yoktur. Yapabildikleri, uygulanması imkânsız talimatları sümen alttı edebilmek, zamana yayarak unutturmaktan ibarettir. Bugün bir kamu görevlisi için inisiyatif kullanmak, babasının veya kayınbabasının kurulu tezgahına güvenmesiyle mümkün hale gelmiştir. Bu hali Hakim – Savcılarda gözlemleyebiliyoruz.

Konuşmacılar, problemlerin çözümünü özel kişi ve kurumlardan (İş Adamları Örgütlerinden – STK'lardan) bekliyor. Devlet ne iş yapar?Sorunun cevabı içinde. Devlet iş beceremediğinden çözümü, daha doğrusu sorumluluğu halkta görür. Devlet kim mi? Yeri geldiğinde siyasetçi, yeri gelir bürokrat, yeri gelir iş adamları, bir başka ifadeyle gücü kullanma yetkisine sahip kişi.

15 Temmuz'dan bu yana bu ekâbir kesim, son zamanlarda 'yapısal reformlar'dan bahseder oldu. Bu ne mana?

Bu konuşmacıları dinlerken aklımda hep şu soru: 17 / 25 ve 15 Temmuz'dan önce neredeymiş? Devletin, ülkenin, milletin tüm kaynaklarını FETÖ'ye teslim ettiklerinde, ne istedilerse verdiklerinde hangi işle meşgul oluyormuş? O dönemlerde de ülkenin en üst siyasetçisi – bürokrati – etkili yetkili kişileriydiler. Şimdi hiçbir sorumluluğu olmamış gibi konuşuyorlar ve *hesap verilebilir bir yapısalılıktan* bahsediyorlar. Millete ve iktidarlarına darbe yapıldıktan sonra yapısalılıktan bahsetmelerini tek kelime ile 'aymazlık' olarak vasıflandırmak gerekir.

Bu ekâbirler, yeri geldiğinde (işlerine geldiğinde) FETÖ'nün temizlendiğini, yeri geldiğinde henüz temizlenemediğini söylüyorlar?

Evet. FETÖ'nün siyasi ayağından bahis yok. Bu satırların yazıldığı sıralarda FETÖ'nün partisi olarak yaftalanan İYİ Parti Milletvekili, AK Parti'ye törenle kabul edildi. FETÖ'nün maddi ayaklarının da bir kısmı hala revaçta ve değerli. Eğer tövbe kapısından bahsedilecekse, imkân verilmesi halinde tövbe edecek çok mürid çıkabilirdi. Nitekim itirafçılar tövbesiz serbest bırakıldılar. Bu karmaşa içinde temizlikten

emin olabilmeleri mümkün değil. FETÖ kriterlerini birileri oluşturuyor, uygulamaya koyuyor, birileri de bu kriterleri esneterek, kafaları karıştırıyor.

15 Temmuz'la ilgili olarak, “15 Temmuz'da FETÖ halkın tokadını yemiştir”, söylemi ne kadar gerçekçidir?

Soruya soru: Peki devlet / kamu ve buradan nem'alananlar olarak siz ne yaptınız? Ülkede darbe teşebbüsü olacak, ama devlet seyredecek, halk engel olacak! Bu kadar basit mi? Devletin tokadı yok muymuş?

15 Temmuz'da halk devlete karşı zafer kazanmıştır. Zira 15 Temmuz öncesinde tüm devlet kurumları, imkânları, silahları ile birlikte FETÖ'ye teslim edilmiş, kamu ve özel kuruluşlar ve elemanlar, devletin silahıyla halka ateş etmiştir. Bu silahları bunlara kim vermiş? Esasen 1980'de devlete karşı sindirilmiş halk toplulukları, 1990'lı yıllarda kazanmış olduğu sivil toplum anlayışıyla bu defa devlete kafa tutmuş, hainlere engel olmuş ve devleti, kendine yakın gördüğü basiretsiz iktidara tekrar teslim etmiştir. Kendisine darbe yapılacak kadar gaflet içinde olan bir iktidar için başka ne söylenebilir? Bunları söyleyebilecek basiretli ve dirayetli siyasiler ve sivil toplum güçleri yeşermedikçe daha çok basiretsizliklerin kurbanı olacağız.

“Terör uzantılarına izin vermedik, vermeyeceğiz” söylemi ne kadar inandırıcıdır?

Hiç inandırıcı değil. ‘İzin verdiniz ve hala vermektesiniz’ diye insanın bağırası geliyor. 2004 yılında MGK'nın gündemine gelen FETÖ'nün bir terör örgütü olduğuna dair bilgi var. Sonuç, bilgileri göz ardı etmek. FETÖ'cülükle malul birçok etkili insanın hala ortalarda gezinmesi buna delildir.

“Kayırma – yolsuzluk – rüşvet - yetkinin kötüye kullanılması gibi olumsuzluklara izin vermedik” söylemi ne kadar gerçekçi?

Soruya soru: O halde, liyakat sistemi yerine işletilen *mülakat sistemi* nedir? Mülakat sistemi, işe *layık* olanın değil, *sadık* olanın alınmasıdır. Kime sadakat? İşe mi? İnançlarına mı? Kuruma mı? Lidere mi? Tüm ölçüler sanaldır burada. Turgut Özal’ın KPSS vb. sınavlarla ortadan kaldırdığı *‘Hamili kart yakinimdir’* işleyişine geri döndüğü bir gerçek iken, liyakatten bahsedebilmek, gaflet değilse kandırmacadır.

ŞEFFAFLIK İLKESİ GEREĞİNİ YERİNE GETİRMEK İÇİN Ovacık’ta Komünist Belediye Başkanı mı olmak gerekiyor?

“Yolsuzlukla Mücadele ve hesap verilebilirlik söylemleri ve düzenleme yapılabileceği söylemleri, gerçek bir ajandanın varlığına mı delalet ediyor?”

Duyan da sanır ki, yolsuzlukla itham edilen 4 bakan yargılanmış ve aklanmıştır. Sayıştay 2017 Raporlarını okumayı tavsiye ederim herkese. Bende 2 tane var, İBB ve Arnavutköy Belediyelerine ait. Geçmişte 300 sayfalık Sayıştay Raporlarının 80 sayfaya indirilerek sofraya konulmasının hesabı da verilmedi. Bu yenilerin de hesabı verilmeyecek. Sahi şeffaflık ilkesi gereğini yerine getirmek için Ovacık’ta Komünist Belediye Başkanı mı olmak gerekiyor?

“Kamu Görevlileri Etik Kurulu”, nedir? Ne getirir?

Bu Kurul 2004 yılında 5176 sayılı Kanunla kuruldu. Bu Kanunun amacı, kamu görevlilerinin uymaları gereken saydamlık, tarafsızlık, dürüstlük, hesap verebilirlik, kamu yararını gözetme gibi etik davranış ilkeleri belirlemek ve uygulamayı gözetmektir. Ancak Cumhurbaşkanı, Türkiye Büyük Millet Meclisi üyeleri, Bakanlar Kurulu üyeleri, Türk Silahlı Kuvvetleri ve yargı mensupları ve üniversiteler hakkında bu Kanun hükümleri uygulanmaz. Eee ne kaldı geriye. Cumhurbaşkanlığı Hükümeti Sisteminde Meclis by-pas edildiğine göre, kala kala belediye memurları ve bakanlıklardaki memurlar kaldı. Başbakanlık bünyesinde kurulu bu Kurul, Başbakanlık da ortadan kalktığına göre sizlere ömür. Zaten işlevsizdi. Hep soruya soru ile cevap veriyoruz ancak cevabı içinde sorular fena da olmuyor hani: Hiçbir ifade ve eylem serbestisi/özgürlüğü ve güvencesi olmayan kamu görevlileri hangi etik değeri önceleyebilecektir?

Kamu Denetçiliği Kurumu bu aralar çok dillendiriliyor. Hikmet-i Harbiyesi nedir?

Kamu Denetçiliği / Ombudsmanlık Kurumunu Türkiye’de ilk defa Genç Hukukçular Hukuk Okumaları Grubu derslerinde 2001 yılında 2 öğrencimiz çalıştı. 2003 yılında

Tebliğ olarak BİRİKİMLER l’de yayınlandı.[1] Sunumdan 11 yıl, yayından 9 yıl sonra Kamu Denetçiliği Kurumu kurulabildi. 11 yıl ne yaptınız?

Üstelik bir kamu görevlisi olan Emekli Hâkim Mehmet Nihat Ömeroğlu’nu Kamu Denetçisi yaptınız. Bu ilk Kamu denetçisinin hukukçu-hâkim bir ağabeyim, ikincisinin de yine hukukçu - siyasetçi arkadaşım olması, beni gerçeği söyleme zorunluluğundan beri kılmaz. Kamu görevlisinden ve Siyasilerden kamu denetçisi olmaz. Bakın Sayın Şeref Malkoç, 6284 sayılı Ailenin Sonlandırılması Yasası için, “Biz eşleri barıştırmak yerine ayırmak için kanun çıkarmışız” diyor. Yani kendisinin de Milletvekili olduğu ve yasalaşması için parmak kaldırdığı yasa için söylüyor bu sözleri. O dönemde sivil toplum olarak sadece feministlerin katkısı ve etkisiyle çıkarılan yasa ve uygulamalarını gördükçe, iktidarların ‘Sivil Topum’ lafları ne kadar da iğreti duruyor, değil mi?

Hocam, Arabuluculuk Kurumu üzerine düşünceleriniz?

Arabuluculuk Kurumu, elbette ki yararlı ama çok geç kalınmış, üstelik kadük halde düzenlenmiş bir kurumdur. Kadim kültürümüzde hukuk ve sosyal işlevselliği ile yüzyıllara damga vurmuş, çözüm odaklı bir kurumu ABD’den işlevsiz haliyle almak da ancak muhafazakâr bir iktidara yakışırdı ve öyle de oldu. Halbuki Arabuluculuğun bizdeki kadim kurumu olan HİSBE TEŞKİLATI(Muhtesiplik)[2] 2009 yılında yine bir Genç Hukukçu kızımız tarafından çalışılıp sunumu yapılmış ve BİRİKİMLER III’de yayınlanmıştı. Genç Hukukçular politik arenada iğdiş edilirken, bu çalışmalar kimsenin gözüne ve kulağına girememişti.

Ekâbir kesimin, özellikle seçim arifelerinde kamuda başörtüsü yasağının kaldırılmasını dillendirmesine nasıl bakıyorsunuz?

Konuşmalarda iftiharla yadedilen, “Kamuda başörtüsü yasağının kaldırılması”nda, yılların başörtüsü mücadelesinden, bu yolda mücadele edenlerden, canlarını verenlerden ve iktidarın, bizzat başörtüsü mücadelesinin bir ürünü olduğundan bahis yok. Sanılır ki bu iktidar, bu halkın arasından çıkmamış, gökten zembille inmiştir.

Taşeron sorunu çözüldü mü?

Geçenlerde bir üst bürokrat, iş ahlakı konusunda hassas bir organizasyonda taşeron konusunun halledildiğini söylemişti. Taşeron sorunu çözülmüş gibi söylemek, hala taşeronda sömürülen işçilere ihanet değil mi?

Seçim arifesinde yeni bir söylem: “Vatandaş – devlet karşılıklı güven içinde olacak” bu iyi bir şey değil mi?

Ne kadar da fotojenik söylem. Sadece belgeye dayalı güvencenin devlet tarafından verilmesi söz konusu ise, devlet yargısının verdiği takipsizlik ve beraat kararlarının gereği neden yerine getirilmiyor? Yargı tarafından aklanmış insanların dosyalarına “kaydı var” ibarelerinin konmasından Savcıların bile haberi yok. FETÖ ile mücadelenin sulandırılmasına vesile olanlara FETÖ yanlısı diye bakılmaya başlanırsa, bu işin sonu nereye varır?

42 bin belge istenmeyecek artık, deniyor?

“Devlet vatandaşından 42 bin belge istiyor” diyorlar. İyi de “17 yıllık iktidar döneminde bu belge sayısını kaç bine indirdiniz?” diye sormazlar mı? Yoksa iktidarda başkaları mı vardı? İnsan şaşırıyor. İktidarın muhalefeti de kendisi, ancak sadece itiraflarla yetiniyor. Eski Bakan Ömer Dinçer bir dönem Cumhurbaşkanı Yardımcısı Fuat Oktay’ın koltuğunda oturuyordu ve bu söylemi proje haline getirip sunmuştu? Aradan 10 yıldan fazla zaman geçti, sonuç: Kellim kelim la yenfa.

İş dünyasından, akademyadan ve sivil toplumdaki ahlaki sonuçlar, gayretler bekliyor siyasiler, ne diyorsunuz?

Eyvallah. Bir örnekle açıklayalım. Hukuk Usulü muhakemeleri kanununda hâkimlerin, yani kanunları uygulayanların ahlaki özellikleri sayılmış ve uyulmak zorunda. Peki, yasaları yapanların neden böyle bir zorunluluğu yok? İdamlık suç işleyenler vekil olabiliyor. Yolsuzluk, hırsızlık önemli değil. Yapısal değişiklik mi, önce nereden başlayalım? Kuyruktan mı? Baştan mı? Bunun neresi yapısal değişiklik? Bilgisayar ortamında yapısal değişiklik sonuç verecekse, yakında bunları robotlar ve yapay zekâ yapacak zaten. Size ne ihtiyaç var?

“Türkiye’nin Mevzuatlar ülkesi olduğu ifade ediliyor. Mevzuat fena bir şey mi?

“Türkiye gibi Mevzuat düzenlemesi yapan ülke zor bulunur”, söylemi, el hak doğrudur. Bu sadece bizde değil AB’de de böyledir. Bir de uygulamaya bakalım: Kamu İhale Kanununda yapılan değişiklikleri 40 yıllık hukukçu olarak takip edemiyorum. Sorsam bürokratlar da sayamaz. Siyasiler zaten neye el kaldırdıklarını çoğu zaman bilmezler bile. Bu değişikliklerin çoğu bu iktidar döneminde yapıldı? Ben söyleyeyim, Kamu İhale Kanununda 16 yılda 186 kez değişiklik yapıldı.[3] Dünyada böyle bir rezilliğin görülebilmesi mümkün değil. Kamu ihale kanunu gibi önemli ve ahlaki ilkelerin de bulunduğu bir kanunda 16 yılda 186 kez değişiklik yapan bir devletin kanunlarının vereceği güveni düşünmek, bunları olumlu anlamda “mevzuat” sınıfında saymak abestir.

Son dönemlerde emekli bürokratların ve bazı siyasilerin ‘Ahlaki dönüşüm’den, ‘bireysel sorumluluk’tan bahsetmelerini nasıl değerlendirmeli?

Bu bir aldatmaca. Elbette ki soru doğrudur ve cevabı bellidir. Ancak şu sorunun cevabı verilmeden bu ahlaki çizgi yakalanamaz. Bank Asya'nın ortağını beraat ettirip, mudilerini hapse tıkarırken bu sorular sorulmalı, değil mi? Kimse bana, bu yargının sorunudur, yargı bağımsız ve tarafsızdır, demesin. Takipsizlik ve beraat kararlarını veren yargı, uygulamayan ise hükümet. Neresi bağımsız bu yargının? Türkiye’de yargı yoktur ve hiç olmamıştır. Bunu her an ispat etmeye hazırım. Hatta şu tekerlemeyi de ekleyebilirim, aydınlatıcı olur:

Bu kötü bir yargı değil,

Bu eksik bir yargı değil,

Bu kesinlikle YARGI DEĞİL.

(Kurt Tucholsky)

Son soru: Özellikle siyasilerin seçim arifelerinde sivil toplum vurgusu yapmalarına ne demeli?

Siyasiler, sivil organizasyonların zeminlerinde bunu çok kullanıyorlar. “Sivil toplum kuruluşu ve medyaya ihtiyaç var” diyorlar. Gülmekten kendimi alamıyorum. Medyanın neredeyse tamamını A Haber’e, sivil toplum kuruluşlarının tamamını Milli İrade Platformuna dönüştürerek soğuk savaş stratejisi uygulayan hükümetin bu isteği insanı ancak güldürür. Bu bir ironi değil, bir vak’a. Hem de Milli İrade Platformunun kanaat önderlerinden birinin eleştiri ve şikâyetidir. Milli İrade Platformu’nun kanaat önderlerinden Ali Rıza Demircan’ın kendi sitesindeki sitemine bakalım: *“Erdoğan kardeşimizi destekleyen bir Milli İrade Platformumuz var; ama yetkililer sorgulamadan onaylamamızı bekliyor... Bu platform üyeleri özellikle seçimler öncesinde çağrılır, açıktan değilse de dolaylı olarak destek istenir... Milli irade platformu olarak göreviniz, sorgulamaksızın onaydır... Ülkemizin bütününe ilgilendiren yasalar çıkar, kurumlardan görüş alındığı söylenir ama platform üyelerinin hiç mi hiç haberi olmaz. Çünkü siyasiler ve bürokratlar her şeyi bilirler. Size ne hacet!”*^[4]

Medyada vicdanını konuşuranları tek bir çatı altında Karar gazetesinde toplayan, vicdanın sesi olduğu için, “destek olmuyorlar, bari köstek olmasınlar” diye, sözümona sivillerin STK’cılık oynamalarını salık veren iradeden sonra bu sözleri duymayı doğrusu yadırgamadım. Meşhur Ankara Valisi Tandoğan’ın kemikleri sızlıyordur.

Sonuç olarak, artısı eksisi, doğrusu yanlışlığı ile Türkiye'nin içinde bulunduğumuz durumdan, milletin ve milli iradenin temsilcisinin sorumluluğu vardır. Hesap verilebilirlikten bahsedilecekse, öncelikle bunun teslimi gerekir. Aksi halde o çok eleştirilen Tek Parti döneminden bir farkı kalmaz.

Vakit Ayırdığınız için Teşekkür Ederiz...

Ben Teşekkür Eder, Hertaraf Haber'e Başarılar dilerim

Fuat Taşcı – Hertaraf Haber (hertaraf.com)

-
- [1] Leyla DEMİR - Rabia KALENDER Ombudsmanlık Kurumunun Avrupa Birliği ve Ombudsmanlık Kurumunun Avrupa Birliği ve Türkiye'deki Konumu. <http://www.muhammedbalci.com/hukukdunyasi/makaleler/birikimlerI/68.pdf>
- [2] Cahide Gülnur SARI, Hisbe Teşkilatı
<http://www.muhammedbalci.com/hukukdunyasi/makaleler/birikimlerIII/134.pdf>
- [3] "Kamu İhale Yasası 16 yılda 186 kez değişti, yasaya göre mi ihale, ihaleye göre mi yasa!
<https://t24.com.tr/haber/kamu-ihale-yasasi-16-yilda-186-kez-degisti-yasaya-gore-mi-ihale-ihaleye-gore-mi-yasa,638392>
- [4] Ali Rıza DEMİRCAN: "*Milli İrade Platformu ve İslâm Alimleri Ne İşe Yarar?*".
<http://www.alirizademircan.net/milli-irade-platformu-ve-islam-alimleri-ne-ise-yarar-20-640h.html>